

د تېې فضائل

د تېې فضائل

پېشکش:

مجلس المدینة العلمیة (دعوت اسلامی)

ترجمه:

ٹرانسلیشن ڈپارٹمنٹ (دعوت اسلامی)

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د کتاب لوستلو دعا

دینی کتاب یا اسلامی سبق لوستلو نه مخکنی دا لاندې دُعا لولئ

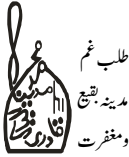
إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ خه چه لولئ هغه به مویاد پاتې کیري:

اللَّهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَأَنْشُرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

ترجمه: اے الله عَزَّوَجَلَّ په مونږه د علم او حکمت دروازے برسيره [يعني بیره] کرې او په مونږه

خپل رحمت رانازل کرې! اے عظمت او بزرگی والا!

(مستطرف ج 1 ص 40 دار الفکر بیروت)

طلب غم
مدینہ منورہ
دار الفکر
ومغفرت

(اول او آخر کنس یو یو خل دُرود شریف اولولئ)

د رسالے نوم: د تبی فضائل

اول ځل:

تعداد:

ناشر: مکتبۃ المدینہ، عالمی مدنی مرکز فیضانِ مدینہ، باب المدینہ کراچی.

مدنی عرض: بل چا ته د دې رسالے چاپ کولو اجازت نشته

کتاب اخستونکي توجه اوکړئ

که د کتاب په طباعت کنسې څه ښکاره خامي وي یا پانږې کمي وي یا په
بائډنگ کنس مخکنسې وروسته لگیدلې وي نو مکتبۃ المدینه ته رجوع اوکړئ.

د تبي فضائل

دا رساله ”بخارے فضائل“ په اردو ژبه كښې ليكلي شوي ده. مجلس تراجم (دعوتِ اسلامي) د دې رساله په آسانه پښتو ژبه كښې د وِس مناسب د ترجمه كولو كوشش كړې ده. كه چرې په دې ترجمه كښې څه غلطې يا كمې، زياته اومومې نو ستاسو په خدمت كښې عرض ده چې مجلس تراجم ته خبر او كړئ او د ثواب حقدار جوړ شئ.

پيشكش:

مجلس تراجم دعوتِ اسلامي

برائے رابطہ:

عالمی مدنی مرکز فیضانِ مدینہ محلہ سوداگراں
پرانی سبزی منڈی، باب المدینہ کراچی، پاکستان

UAN: ☎ +92-21-111-25-26-92 – Ext. 7213

Email: ✉ translation@dawateislami.net

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د تبي فضائل

دعائے عطار: یا ربِّ الْمُصْطَفَى! خوک چي دا رساله ”د تبي فضائل“ اولوي يائي واورې، هغه په بيماري کښې د گيلې او شکایت کولو نه اوساتي او ستا په رضا باندې د راضي اوسيدو توفيق ورکړې او د هغه په حساب هه مخښنه اوکړې. **أَمِينُ بِنْدَةِ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**

د درود شريف فضيلت

آفتابِ شريعت و طريقت، شهزاده اعليٰ حضرت، حُجَّةُ الْإِسْلَام حضرت مولانا حامد رضا خان رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ ډير لوستي عالم علوم اسلام، عاشق شاهِ اَنام، عاشقِ صحابه كرام و اوليائے كرام، او عاشقِ دُرُود و سلام وو. كله به چې هم ورته د علي و تدريسي كارونو نه فُرصت ملاو شو نو په ذِكر و دُرُود كښې به مشغول شولو. د هغوئي په بدن دانه راختلې وه او د هغې آپريشن كول ضروري وو ډاكټر ورته د بے هوشۍ انجكشن لگول خو غوښتل خو هغوئي منع كړو او د درود و سلام په ورد كښې مشغوله شول، د هوش و حواس په حالت كښې دوه درې گينټو پورې آپريشن جاري وو خو د دُرُود شريف په برکت هغوئي د هيڅ قسمه تڪليف اظهار اونكړو. (تذكرة مشايخ قادريه رضويه ص 485 ملخصاً)

شهزاده اعليٰ حضرت مولانا حامد رضا خان رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ خپل د نعتونو كتاب ”بياضِ پاك“ كښې ليكي:

شكيبِ دل قرار جاں محمد مُصْطَفَى تم هو
غريبوں درد مندوں كى دوام هو دُعا تم هو
انامين حامد و حامد رضا متبى كے جلووں سے
طبيبِ دردِ دل تم هو مِرے دل كى دوام تم هو
فقيروں بے نواؤں كى صدا تم هو ندا تم هو
مُحَمَّدُ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اور حامدِ رضا تم هو

(بياضِ پاك، ص 13، 15)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! ❁❁❁ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

تبه څه ته وائي

خوږو او محترموا اسلامي ورونږو! ماهنامه فيضانِ مدينه بمطابق جمادى الاخرى 1438 هـ صفحه 20 كښې دي: تبه زمونږ په جسم كښې د څه انفېكشن د وجهې نه كيږي. د هغې په وجه د جسم مدافعتي نظام (Immune System) په حركت كښې راشي او په جسم كښې موجود وائټ سيل د هغې خلاف كار شروع كړي چې د هغې په نتيجه كښې د جسم درجه حرارت (Temperature) زيات شي، دې ته تبه وائي. كه تېمپريچر 102 نه زيات شي نو تبه ډيره شي. (ماهنامه فيضانِ مدينه جمادى الاخرى 1438 هـ)

د ټولو نه اول تبه په چا باندې راغلي وه؟

د الله پاک آخري نبي، مګى مَدَنى، مُحَمَّدِ عَرَبِى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمائى: حضرت نوح نَبِيُّ اللهِ عَلَيْهِ السَّلَام چې کله د هر څيز دوه جوړې [ځان سره په کشتي كښې] سوږې كړې نو خپلو اصحابو ورته عرض او كړو: مونږه څنگه په اطمینان اوسيدے شو چې زمونږ سره ازمړے هُم دے لهذا اللهُ پاک په ازمري باندې تبه راوسته نو هغه وخت په زمکه باندې اول ځل تبه راکوزه شوه. بيا خلقو د مږې په باره كښې عرض او كړو چې دا زمونږ خوراک او سامان خرابوي، نو الله پاک د شير په زړه كښې خيال پيدا كړو نو هغه ته پرنجے ورغے نو د هغې نه پيشو راووتله چې د هغې نه مږه اوږيده او كښيناستله. (تفسير د منثور، 4/428)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! ❀❀❀ صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

خوږو او محترموا اسلامي ورونږو! د الله پاک له طرفه راتلونکو آزمائشونو باندې د الله پاک د رضا د پاره صبر کول پکار دي ځکه چې ډير ځل جسماني

بيماري د الله پاک د رحمت سبب گرځي او کله د دې وجهې نه د کنهگارو گناهونه هم معاف کيږي، حضرت علامه جلال الدين سيوطي شافعي رحمته الله عليه ليکي: قرآن کریم کښې پاره 16 سوره مريم، آيت نمبر 71 کښې ارشاد دے:

﴿وَإِنْ مِنْكُمْ آلُ آدَارِمَ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ ضَمَانٌ مُّقْتَضِيًّا﴾ امفهوم ترجمه کنزالایمان: ”او په تاسو کښې داسې هيڅ څوک نشته چې هغه به په دوزخ نه تيریږي، دا ستا د رب په ذمه ضرور تړلې خبره ده.“ د دې آيت په تفسير کښې تابعي بزرگ، مفسر قرآن، حضرت امام مجاهد رحمته الله عليه فرمائي: د مؤمن په دوزخ کښې ورود (يعني داخلیدلو نه مراد) د هغه په تبه کښې مبتلا کيدل دي. (کشف الغمّة في فضل الحى ص 8)

د تبي کيدلو يوه وجه

صحابي رسول حضرت ابوهريره رضي الله عنه فرمائي: حضور صلی الله علیه و آله وسلم د تبي د يو مريض پوښتنه اوکره، زه هم حضور صلی الله علیه و آله وسلم سره ووم. نبی کریم صلی الله علیه و آله وسلم هغه ته ارشاد وفرمائل: تا ته د مبارک شي ځکه چې الله پاک فرمائي: تبه زما اور دے. زه په دنيا کښې خپل مؤمن بنده په دې کښې مبتلا کووم چې د قيامت په ورځ د جهنم د اور بدله اوگرځي.

(حلیة الاولیاء، 6/88، رقم: 8907، ابن ماجه، 4/105، حدیث: 3470)

د گناهونو بيماري

د صحابي رسول حضرت ابودرداء رضي الله عنه په مرض (يعني بيماري) کښې چا هغوئي ته عرض اوکړو: ستاسو څه مرض دے؟ (نو هغوئي د عاجزئ په طور) ارشاد وفرمائل: د گناهونو. عرض اوکړه شو: تاسو څه غواړئ؟ اوئي فرمائل: د خپلو گناهونو بخښنه. خلقو عرض اوکړو: آيا مونږ ستاسو د پاره طبيب [يعني ډاکټر] راوبلو؟ ارشاد ئې وفرمائل: زه طبيب (يعني الله پاک) بيمار کړه يم. (قوت القلوب، 2/36)

د گناه نه لويه بله کومه بيماري ده؟

د صحابي رسول حضرت ابودرداء رضي الله عنه عاجزي و انكساري صد كرور مرحبا! په دې روايت كښې زمونږ د پاره ډير لوټے درس دے ځكه چې په اصل كښې هلاك كوونكې او برباد كوونكې بيماري ”د گناهونو بيماري“ ده. يو بزرگ رحمۃ الله عليه د يو كس نه تپوس او كړو: زما نه چې جدا شوے وې نو څنگه حال ډ وو؟ هغه او وئيل: صحيح سلامت ووم. بزرگ رحمۃ الله عليه او فرمائيل: ”كه د الله پاك نافرمانی ډ نه وه كړې نو سلامتے سره اوسيدلے ئې او كه نافرمانی ډ كړې وي نو د گناه نه لويه بله كومه بيماري ده ځكه چې څوك د الله پاك نافرمانی او كړي د هغه د پاره هيڅ سلامتي نشته“. (احياء العلوم، 4/358)

یہ ترا جسم جو بیمار ہے تشویش نہ کر یہ مرض تیرے گناہوں کو مٹا جاتا ہے
اصل بربادکن امراض گناہوں کے ہیں بھائی کیوں اس کو فراموش کیا جاتا ہے

(وسائلی بخشش، ص 432)

خوږو اسلامي ورورنږو! جسماني بيماري خو ډير ځله د گناهونو د معافے او د درجاتو د اوچتوالي سبب گرځي، خو افسوس! مونږه د جسماني بيمارۍ نه بچ كيدلو د پاره څومره تدبيرونه كوو، كاش چې د گناهونو د بيمارۍ نه د بچ كيدلو كوشش هم او كړو، كرونا وائرس، ډينكي وائرس، مليريا، تي بي، كينسر، او د فالج په شان هلاك كوونكو بيمارو نه ډير ډير حالانكه د دې نه څو چنده خطرناكه بيماري د گناهونو بيماري ده. گناه كول خو لږې خبره د گناه په باره كښې سوچ كولو نه هم ويره پكار ده ځكه چې جسماني بيماري به زيات نه زيات د بنده ساه واخلي او د گناه بيماري ايمان هم ضائع كوله شي، د الله پاك د رضا د پاره

جسماني بيماري باندې په صبر کولو اجر و ثواب بلکه د شهادت مرتبه هم حاصلیدے شي، لکه څنگه چې د تبي په باره کښې حديث پاک کښې دي چې:

په تبه کښې وفات کيدونکے شهيد دے. (کنز العمال، 178/2)

خورو او محترمو اسلامي ورونرو! تبه يوه عامه بيماري ده، شايد که څوک داسې وي چې په هغه به نه وي راغلې. د تبي په باره کښې د حضور صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يو څو فرامين اولولے او په تبه کښې د گيلې، شکايت کولو په ځائے د الله پاک په رضا باندې راضي اوسے او په صبر کولو د عظيم الشان اجر و ثواب حق دار جوړ شے!

د جنت 8 دروازو په نسبت د آخري نبي ﷺ 8 فرامين

﴿1﴾ کله چې يو بنده نارينه يا زاننه مسلسل په تبه او سر درد کښې مبتلا شي او په هغه باندې د اُحد د غرهمره گناهونه وي نو چې کله هغه بيماري د هغه نه جدا شي نو د هغه په سر باندې د وري د دانے برابر گناه هم نه وي.

(الترغيب والترهيب، 151/4، رقم: 67)

﴿2﴾ څوک چې يوه شپه په تبه کښې مبتلا شو او په هغې باندې صبر او کړي او د الله پاک نه راضي اوسي نو د خپلو گناهونو نه داسې اُوځي لکه په هغه ورځ چې وو کله چې مور زيگولے وو. (شعب الايمان، 167/7، حديث: 9868)

﴿3﴾ تبه د جهنم د جوش نه ده او دا د مؤمن د جهنم نه حصه ده.

(الترغيب والترهيب، 153/4، حديث: 83)

﴿4﴾ تبه د جهنم بتي ده لِهَذَا د دې نه چې څومره مقدار مؤمن ته اورسي دا د

هغه د جهنم نه حصه وي. (مسند امام احمد، 275/8، حديث: 22227)

﴿5﴾ الله پاک د يوے شپي په تبه کښې د مُبتلا مؤمن تير شوي ټول گناهونه

معاف کوي. (الترغيب والترهيب، 153/4، حديث: 78)

﴿6﴾ تر خو پورې چې په تبه کنبې د اخته کس په بڼپه درد وي او د هغه رگ توپونه وهي هغه ته د دي په بدله کنبې نيکيانې ورکولې کيږي.

(جنت میں لے جانے والے اعمال، ص 616)

﴿7﴾ مؤمن بنده چې کله بر [يعني گري] اووهي يا ئې تبه شي نو د هغه مثال د هغه اوسپنې په شان دے چې هغه [اوسپنه] په اور کنبې واچولے شوه نو اور د هغې زنگ لري کړو او [دهغې] ښه والے ئې باقي پاتې کړو. (مستدرک، 4/536، حديث: 5880)

﴿8﴾ تبي ته بده مه وائي ځکه چې دا خو د گناهونو نه داسې پاک کول کوي څنگه چې اور د اوسپنې خپړے لري کوي. (ابن ماجه، 4/104، حديث: 3469)

بل ته حديث پاک لوستلو سره به ورته شفاء ملاویده

حضور محدث اعظم پاکستان مولانا سردار احمد خان رحمۃ اللہ علیہ يو ځل ارشاد اوفرمائيل: کله چې خلق بیمار شي، تبه ئې شي يا ئې په سر درد شي نو هغوئي دوائی خوري، خو ماته چې څه تکليف شي نو زه چا ته حديث مصطفے صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم او بنایم، هغې سره ماته آرام راشي. (حيات محدث اعظم، ص 153)

جس کو مرض عشق نہیں ہے وہ ہے بیمار اچھا تو وہی ہے جو ہے بیمار تمہارا
ہر وقت ترقی پہ رہے دردِ محبت چنگ نہ ہو مولیٰ کبھی بیمار تمہارا

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! ❀❀❀ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

آيا کله هُم نه بيماريدل ښه خبره ده؟

صحابي رسول حضرت ابو اليقظان عمار بن ياسر رضي الله عنه نه گير چاپيره خلق د حلقے په شکل کنبې ناست وو چې د بيماري تذکره اوشوه نو يو بانديچي [د کلي اوسيدونکي يو کس] ډير په فخر سره اووئيل: زه خو کله هُم نه يم بیمار شوے، دا ئې چې واوريدل نو هغوئي سمدستي اوفرمائيل: ته زمونږ نه نه ئې ځکه چې د

کامل ايمان والا د مصيبتونو په ذريعه آزمائيلې کيږي او د هغه گناهونه داسې غورزيرې څنگه چې د ونې پانرې رزيرې. (شعب الايمان، 178/7، حديث: 9913)

مبارک مرضونه

اعليٰ حضرت، امام اهل سنت، مولانا امام شاه احمد رضا خان رحمۃ اللہ علیہ ارشاد فرمائي: د سر درد او تبه هغه مبارک مرضونه دي چې دا به انبيائے (کرامو) عليہم السلام ته کيدل. (ملفوظات اعلیٰ حضرت، ص 118)

40 ورځو کښې که بيماري رانشي نو؟

اے عاشقان رسول! سرکار اعلیٰ حضرت امام احمد رضا خان رحمۃ اللہ علیہ فرمائي: د جسم په حق کښې کله کله لږه تبه، زُکام، د سر درد او د دې په مثل وړې بيماري بَلا [يعني مصيبت] نه بلکه نعمت دے بلکه د دې نه کيدل بَلا ده. په مردانِ خُدا [يعني د الله پاک په نيکو بندگانو] باندې که څلويښت ورځې [داسې] تيرې شي چې څه عِلّت و قِلّت ورته اونه رسي (يعني چې بيماري او پریشاني پرې رانشي) نو استغفار و انابت کوي (يعني توبه کوي او رجوع کوي) چې هسې نه پرېه راپسې نه وي راسست کړې شوې (يعني څنگه چې نافرمانو خلقو ته د گناه په وجه مُهلت ورکولې کيږي، چرته داسې معامله زمونږ سره نه وي شوې) (فضائل دعا، ص 173)

هيڅ خير او بنيگړه نشته

اے عاشقان اوليا! زمونږ د بزرگان دين طريقه کار به دا وو چې که په کوم کال به په هغوئي پخپله يا د هغوئي په مال څه مصيبت رانغې نو وپريدل به او وئيل به ئې: ”مومن ته په هرو څلويښتو ورځو کښې څه نه څه د ويري [او پریشاني] معامله يا از مینبت ضرور پيښيږي.“ حضرت ضحاک رحمۃ اللہ علیہ فرمائي: څوک چې

په څلويښتو شپو کښې يوه شپه هم په غم درد کښې گرفتار نه شو، د الله پاک په نزد د هغه د پاره هيڅ خیر و ښيکړه نشته. (مکاشفة القلوب، ص 15)

وه که آفات میں مبتلا ہیں جو گرفتارِ رنج و بلا ہیں
فضل سے اُن کو صبر و رضا کی میرے مولیٰ تو خیرات دے دے
(وسائل بخشش، ص 125)

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْب! ❀❀❀ صَلَّى اللهُ عَلَيَّ مُحَمَّدًا

د يو يو رگ گناه

اعليٰ حضرت ﷺ فرمائي: هر مرض يا تكليف چې د جسم په كوم موضع (يعني ځائے) باندې وي هغه زياته كفاره د هغه ځائے وي چې د هغې تعلق خاص د هغې سره دے خو تبه هغه مرض دے چې په ټول جسم كښې خورېږي چې هغې سره يا ذنبه تعالیٰ (يعني د الله پاک په حكم) د يو يو رگ گناه اوباسي. **الْحَمْدُ لِلَّهِ** چې ما ته اكثر حرارت [يعني تبه] او د سر درد وي. (ملفوظات اعلیٰ حضرت، ص 119)

د الله والو شان

امام ابو طالب مكي ﷺ فرمائي: يو عارف (يعني د الله پاک پيژندلو والا بُزُرگ) فرمائي چې زما زړه ډير زيات پاک و صفا هغه وخت وي کله چې زما تبه وي. (قوت القلوب، 37/2)

د هُم د غسې الله والو مقوله ده: نَحْنُ نَفْرَحُ بِالْبَلَاءِ كَمَا يَفْرَحُ أَهْلُ الدُّنْيَا بِالنِّعَمِ يعني مونږ په بلاگانو او مصيبتونو كښې اخته كيدو باندې داسې خوشحاليږو څنگه چې اهلِ دُنْيَا د دُنْيوي نعمتونو په لاس راتلو خوشحاليږي. ياد ساتئ! مصيبت

بعضې وخت د مؤمن په حق کنبې رحمت وي او په صبر کولو د عظيم اجر گټلو او بے حسابہ جنت ته د تللو موقع فراهم کوي.

چپ کر سين تاں موتي ملسن، صبر کرے تاں هيرے

پاڳاں وانگوں رولا پايوں ناں موتي ناں هيرے

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! ❀❀❀ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّد

خوشخبري واورئ!

حضرت بي بي ام مالک رضي الله عنها فرمائي: زه د سختې تبي د وجهې نه رييدم چې زما خواه ته حضور صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تشریف راوړو او ارشاد ئې اوفرمائيل: اے ام مالک په تا څه شوي دي؟ ما عرض اوکړو: اُمِّ مِلْدَم، (دا د تبي گنيت دے) الله پاک چې څه اوکړل اوئې کړل، د الله پاک خوږ نبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد اوفرمائيل: اے ام مالک! تبي ته بده مه وايه، ځکه چې الله پاک د دې په سبب د بنده نه گناهونه داسې غورزوي څنگه چې د ونې نه پانږې غورزيري .

(کشف الغمّة في فضل الحمى، ص 8)

بارگاہ رسالت ﷺ کنبې د تبي حاضري

د مسلمانانو دوئيم خليفه، حضرت عمر فاروق اعظم رضي الله عنه يو ځل بارگاہ رسالت صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کنبې حاضر شولو نو د نبي کریم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په خدمت کنبې تبه حاضره شوې وه، هغوئې رضي الله عنه په حضور صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ باندې لاس کينبودو نو د ډير گرم والي د وجهې نه ئې واپس لاس اوچت کړو او عرض ئې اوکړو: يار رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ستاسو خو ډيره سخته تبه ده، نبي کریم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد اوفرمائيل: ما نن د ورځې يا پرون د شپې داسې د اويا

سورتونو تلاوت کړې دے چې په هغې کښې سَبْع طُول وو، هغوئي عرض اوکړو: يار رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ! الله پاک بے شکه الله پاک ستاسو په خاطر او برکت ستاسو [د اُمّت] د مخکښينو او وروستنو گناهونه معاف کړي دي لِهَذَا تاسو په خپل ځان باندې نرمي کوئ، رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ارشاد او فرمائيل: آيا زه د خپل رب شکر گزار بنده جوړ نه شم؟ (کشف الغمّة في فضل الحى للسبيوطي، ص 16)

حضرت مفتي احمد يار خان نعيمي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ د دې حديث پاک په شرح کښې فرمائي: معلومه شوه چې غلام د د خپل آقا د مزاج تپوس هم کوي او د هغه جسم ته د لاس هم لگوي، د حديث شريف په دې حصه کښې (آيا ستاسو تبه ستاسو په اجر کښې د اضافے کولو د پاره ده؟) د حديث پاک د دې حصے لاندې مفتي صاحب فرمائي: دا دے د صحابه کرامو عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ ادب و احترام يعني يار رسول الله! دا خو گمان هم نه شي کيدے چې ستاسو بيماري ستاسو د خطاگانو معاف کولو د پاره ده، ستاسو خو د گناه او خطا سره هډو نسبت نشته، ستاسو بيماري خو صرف د درجاتو د بلندی د پاره کيدے شي، د دې نه معلومه شوه چې په کومو خيزونو باندې زمونږه گنهگارو گناهونه معاف کيږي هغې سره د نيکانو درجے او چټيږي (په حديث کښې) د مسلمان نه مراد گنهگار مسلمان دے.

(مرآة المناجیح، 2/411410)

د انتقال شريف نه مخکښې د تبي حاضري

خوږو او محترمو اسلامي وروڼو! د الله پاک د خوږ آخري نبي، مکي مدني، محمد عربي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ د مرض موده (د انتقال نه مخکښې) دولس ورځې وه او د نبي

•... سورة البقرة، آل عمران، النساء، المائدة، الانعام، الاعراف، الانفال، التوبة، دې اتو سورتونو ته سبع طُول وائي او د الانفال او

التوبة په مينځ کښې د پښور الله نه کېدلو په وجه دا دواړه يو شمير لے کيږي. علميه

کريم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تبه د درد سر د وجهې نه وه. صحابي رسول حضرت عبدالله بن عباس رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا فرمائي: کله چې په حضور صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ باندې سورة نصر ﴿رَادِجَاءَ نَصْرِ اللَّهِ وَالْفَتْحِ﴾ نازل شو نو نبي کريم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ارشاد او فرمائيل: ماته زما د انتقال خبر را کرې شوه دے. (سنن الدارمي، المقدمة، باب في وفاة النبي صلى الله عليه وآله وسلم، 51/1، حديث: 79) بيا نبي کريم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د حضرت بي بي عائشه رَضِيَ اللهُ عَنْهَا خواه ته په داسې حال کښې تشریف راوړو چې تبه ئې وه. (د مرض مبارک په ورځو کښې) ځان قربانوونکو صحابه کرامو عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ چې کله د خپلو زړونو درمان او سکون رحمت کونين صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه بغير لمونځ ادا کولو نو د حضور صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ په ياد کښې ئې سخته ژړا شروع کړه، چې نبي کريم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ د هغوئې ژړا واوريدله نو دعا ئې او فرمائيله چې: ياالله! په تبه باندې مقررې فرېسته ته حکم او فرمايه چې ستا په نبي باندې [تبه] کمه شي چې زه بهر ته تشریف يوسم او خلقو ته لمونځ ادا کړم او د دنيا پرېښودلو نه مخکښې خپلو صحابه کرامو ته ”الوداع“ اووايم. (د دعا اثر فوراً ښکاره شو او) نبي کريم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ په خپل جسم مبارک کښې د تبي کمه محسوس کړو او اودس ئې او فرمائيلو او د حضرت فضل بن عباس، حضرت أسامه بن زيد او حضرت عَلِيُّ الرُّمَيْضِيُّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ په مدد سره ئې بهر ته تشریف راوړلو. (الروض الفائق، ص 261)

د مرض مبارک کیفیت

خوږو او محترمو اسلامي ورونو! د الله کريم د خوږ نبي، مکي مدني، محمد عربي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ د انتقال شريف مرض د سر مبارک د درد نه شروع شو او ښکاره دا وه چې د سر درد د تبي سره وو ځکه چې د نبي کريم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ په مرض کښې تبه ډيره زياته شوې وه، هغوئې صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به طشت (يعني د ښانک په شان يو لوی

لوني) کنبې تشریف فرما شو او 7 مشکه اوبه به پرې واچولې شوې، خوږ نبي کریم ﷺ به د اوبو په ذریعہ یخ والے حاصلولو، په هغوئي ﷺ باندې کمبل اچولے شوے وو کوم کس به چې په کمبل باندې بره لاس کینودو نو د بره نه به ئې د نبي کریم ﷺ د تبي گرمالے محسوسولو، د دې په باره کنبې ترینه تپوس اوشو نواوئي فرمائيل: په مونږ هم دغسې تکليف سخت وي او زمونږ د پاره اجر زيات کرے شي او اوئي فرمائيل: په ما باندې داسې تبه راخي څنگه چې ستاسو په دوو سړو باندې راخي.

(ابن ماجه، 370/4، حديث: 4024، بخاری، 155/3، حديث: 4442، بخاری، 5/4، حديث: 5648، ماخوذاً)

د مسلمانانو خوږه مور حضرت عائشه صديقه ﷺ فرمائي: ما د نبي کریم ﷺ نه زيات په سخت مرض کنبې څوک نه دے ليدلے. (يعني د حضور ﷺ هره بيماري، درد، تبه، وغيره به د نورو خلقو د بيمارو نه ډيره سخته وه.)

د 7 مشکونو حکمت

شارح بخاري حضرت علامه غلام رسول رضوي رحمۃ اللہ علیہ د حديث پاک د دې حصے (چې نبي کریم ﷺ به په طشت (يعني يو لوی لوني) کنبې تشریف فرما کيدلو او هغوئي ﷺ باندې به د 7 مشکونو اوبه اچولے شوې، د دې) په شرح کنبې ليکي: حضور ﷺ به چې په کوم لوني کنبې تشریف فرما کيدلو هغه غالباً د لرکي وو او هغوئي ﷺ (دا اوبه) ځکه طلب کړې وې چې په مريض باندې کله یخې اوبه واچولے شي نو په بعضو مرضونو کنبې د هغه طاقت بحال شي، نبي کریم ﷺ په مشکونو کنبې دا شرط کینودے وو چې د هغې خُلي خلاصې وي ځکه چې اوبه لاسونو ته اونه لگي نو پاکې او صفا وي او ووه مشکونه ئې ځکه اُفرمائيل چې د 7 په عدد کنبې برکت دے.

د 7 عدد

اعليٰ حضرت ﷺ فرمائي: د 7 عدد د افضلو عددونو نه دے.

(فتاویٰ رضويه، 6/232)

او د 7 په عدد کښې د ضرر و آفت (يعني د نقصان و مصيبت) لرې کولو يو خاص تاثير دے. (تفهيم البخاري، 1/461 بتغير) يو بل مقام کښې نور فرمائي: د 7 په عدد کښې حکمت او راز دا دے چې دا د زهرو او جادو د ضرر (يعني نقصان) لرې کولو خاص تاثير لري. د حديث پاک نه دا ثابت دي چې څوک سحر وختي 7 عجوو کجورې اوخوري نو هغه ته به په هغه ورځ د زهرو او جادو نه نقصان نه رسيږي.

(بخاري، 3/540، حديث: 5445، فتاویٰ رضويه، 24/183 ملتقطاً)

سات پردوں میں نظر اور نظر میں عالم کچھ سمجھ میں نہیں آتا یہ معما تیرا
(ذوق نعت، ص 20)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! ❀❀❀ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

د فناي الرسول، عاشق اکبر ﷺ په مرض شريف کښې مشابھت

د مسلمانانو د اوليٰ خليفه، عاشق اکبر حضرت ابوبکر صدیق ﷺ د وفات (شريف) اصلي سبب د حضور سيد عالم ﷺ وفات (شريف) وو چې د هغې غم تر آخره پورې د هغوئي د زړه نه کم نه شو او د هغه ورځې نه د هغوئي بدن مبارک ويلې کيدل او نرے کيدل شروع شو. 7 جُمَادَى الْاُخْرَى 13 هـ د گل په ورځ هغوئي غسل او فرمائيلو، ورځ يڅه وه، تبه پرې راغله. صحابه کرام ﷺ د تپوس د پاره ورغلل. او عرض ئې ورته اوکړو چې: اے د رسول الله خليفه! که اجازت وي نو مونږ به طبيب راووبلو چې ستاسو معائنه اوکړي. هغوئي ﷺ او فرمائيل چې طبيب خو زه کتلے يم. هغوئي ترينه تپوس اوکړو چې طبيب څه اووئيل؟ اوئي فرمائيل: طبيب فرمائي: اِنَّ فَعَالَئًا يَمَارِيْدُ يَعْني زه چې څه

غوارم هغه ڪووم. مراد دا چي حڪيم الله ڀاڪ دے او د هغه رضا څوڪ بدلولي نه شي، ڇه ئي چي مشيت دے هغه به ضرور ڪيري د پينڄلسو ورڇو د بيماري نه پس په 22 جُمَادَى الْأُخْرَى 13 هـ ئي د نهڀي په شپه د دري شپيتو ڪالو په عمر ڪنبي د دي فاني دنيا نه سفر او ڪرو. **إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ**. (سوانح ڪربلا، ص 49)

د الله ڀاڪ دِ په هغوئي رحمت وي او د هغوئي په خاطر دِ زمونڙه بے حساب به بڄنبنه اوشي.

أَمِينِ بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

بھڪ سگهه نهين هم اپني منزل ٺھو ڪرون ميں هے

نبى ڪا هے ڪرم اور رهنا صديق اڪبر ميں

(وسائل بخشش، ص 567)

د تعويد برڪت

منقول دي چي: په يو ڪس باندي تبه راغله، د هغه استاذ محترم حضرت شيخ محترم عمر بن سعيد رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ د تپوس د پاره تشريف ورورلو، د تللو په وخت ڪنبي ئي يو تعويد ورڪرو او ورته ئي اوفرمائيل: دا به د ڪتلو د پاره نه ڪولا وهڀي. د هغوئي د تللو نه پس هغه تعويد اوترو، فوراً ترينه تبه لاره. د هغه نه صبر اوتشو، چي ڪولا وئي ڪرو او اوئي ڪتلو نو ”بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ“ ليکلي شوي وو. په زرڙه ڪنبي ئي وسوسه راغله چي دا خو هر څوڪ ليکله شي! په عقيدت ڪنبي د ڪمي راتلو سره فوراً پرې بيرته تبه راغله. د ويرې نه د شيخ په خدمت ڪنبي حاضر شو او د غلطي معافي ئي اوعوبنتله. هغوئي بيا تعويد جوڙ ڪرو او په خپلو لاسو مبارڪو ئي ورته اوترو، تبه فوراً ختمه شوه. دا ڄل ئي د ڪولا وولو او ڪتلو نه نه وو منع ڪرے خو د ويرې نه ئي ڪولا و نڪرو آخر دا چي يو ڪال پس ئي ڪولا و ڪرو او چي اوئي ڪتلو نو هم هغه ”بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ“ پڪنبي ليکلي شوي وه.

د الله پاک د په هغوئي رحمت وي او د هغوئي په خاطر د زمونږه بے حسابہ بخښنه اوشي.

أَمِينِ بِجَاهِ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

خورو او مُحترمو اسلامي ورونږو! واقعي د ”بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ“ ډير برکتونه دي او په دې کښې د بيماريانو علاج هم دے. د دې واقعے نه دا درس حاصل شو چې که بزرگان دين د يو مباح خبرې نه هُم منع اوکړي نو په عقل کښې د نه راتللو باوجود هم د هغې نه منع کيدل پکار دي او دا درس هم ملاو شو چې تعويد کولاوول او کتل نه دي پکار چې دې سره د اعتقاد متزلزل کيدلو (يعني کيدلو) اندېښنه وي. بيا په مخصوصه طريقه سره د بندولو په دوران کښې بعضې وخت په هغې باندي څه لوستلے شوي هم وي. لِهَذَا كَوْلَاوُولُو او کتلو سره د هغې په فوائدو کښې کمي هم راتلے شي.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! ❀❀❀ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

د يوي ورځي د تبي پټولو فضيلت

د نبي کریم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمان مبارک دے: په چا چې تبه راغله او هغه يوه ورځ تبه پټه کره نو الله پاک به هغه د گناهونو نه داسې اوباسي لکه څنگه چې ئې د مور د خيټې نه راويستلے وو او د هغه د پاره به د جهنم د اور نه آزادي اوليکي او د هغه پرده پوشي به اوکړي څنگه چې په دنيا کښې هغه د الله پاک له طرفه ملاويدلو والا بلا (يعني بيماري) پټه کړې وه. (موسوعة ابن الدنيا، 4/293)

وه که آفات میں مبتلا ہیں جو گرفتارِ رنج و بلا ہیں
فَضْل سے اُن کو صبر و رضا کی میرے مولیٰ تو خیرات دیدے

(وسائل بخشش، ص 125)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! ❀❀❀ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

د مرگ درې قاصدان

د الله پاک خوږ نبي حضرت يعقوب عليه السلام او د حضرت عزرائيل ملك الموت عليه السلام خپل مينځ كښې دوستي وه. يو ځل چې كله حضرت ملك الموت راغلو نو حضرت يعقوب عليه السلام ترينه تپوس او كړو چې: تاسو ملاقات د پاره راغلي ئې كه زما رُوح قبض كولو د پاره؟ عرض ئې او كړو: ملاقات د پاره. حضرت يعقوب عليه السلام ورته اوفرمائيل: ماته د وفات نه مخكښې قاصد راوليره. ملك الموت اووئيل: زه به تاته دوه يا درې قاصدان راوليرم. چنانچه كله چې ملك الموت عليه السلام د روح قبض كولو د پاره راغلو نو حضرت يعقوب عليه السلام ورته ارشاد اوفرمائيل چې: تا خو به زما د مرگ نه مخكښې دوه درې قاصدان راليرلې، هغه څه شو؟ حضرت ملك الموت عليه السلام اووئيل: د تورو ويښتو نه پس سپين ويښته، د جسماني طاقت نه پس كمزوري، او د نيغې ملا نه پس ملا تپتيدل، اے يعقوب عليه السلام! د مرگ نه مخكښې د انسان طرف ته زما قاصدان هم دا خو دي. (مكاشفة القلوب، ص 21)

خوږو او محترمو اسلامي ورونرو! معلومه شوه چې د مرگ راتللو نه مخكښې ملك الموت عليه السلام خپل قاصدان راليرې. بيان كړو شوو دريو قاصدانو نه علاوه حديث مباركه كښې د نورو قاصدانو تذكره هم شته. چنانچه مرض، د غوږونو او سترگو تغير (يعني مخكښې نظر ښه او بيا كمزورې كيدل او د اوريدلو د طاقت نه وروستو كونړ والې راتلل) هم د مرگ قاصدان دي. حضور نبي كريم صلى الله عليه واله وسلم فرمائيل دي: تبه د مرگ قاصد ده او دا په زمكه باندي د الله پاک جيل دے چې په دې كښې الله پاک تر كوم وخته پورې غواړي بنده قيد كوي بيا ئې پريردي. (موسوعة ابن الدنيا، 4/244 ملقط)، په مونږ كښې به ډير داسې كسان وي چې هغوئې له به د ملك الموت قاصدان راغلي وي خو مونږ په غفلت كښې پراته يو! كه په ويښتو

کښې مو سپين وپښته اولگي نو حالانکه دا د مرگ قاصد دے خو بنده خپل زړه ته تسلي ورکولو د پاره وائي چې دا خو د نزل په وجه سپين شوي دي! دغسې بيماري چې د مرگ ښکاره قاصد دے خو په دې کښې هم مونږه سراسر غفلت کوو حالانکه د ”بیماری“ په سبب روزانه بيشميره خلق مړه کيږي! مريض ته خو ډير زيات مرگ يادول پکار دي ځکه چې څه معلومه، کومه بيماري چې معمولي شان ښکاري هم هغه مهلک صورت اختيار کړي او ډير زر موقبر ته کوز کړي او بيا مو خپلوان ژاري او دشمنان مو خوشحالي کوي او مونږه د منونو خاورو لاندې په قبر کښې خنځ شو! آه! بس بيا به مړ شوه کس وي او د هغه ښه او بد اعمال به وي. الله پاک په سُوْرَةُ التَّوْبَةِ آيت نمبر 126 کښې ارشاد فرمائي:

[مَفْهُومًا] ترجمه کنډاليمان: آيا هغوئي نه پوهيږي چې هر کال يو يا دوه ځله آزمائيله کيږي بيا نه خو توبه کوي او نه نصيحت مني.

أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ
مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ
يَذْكُرُونَ ﴿١٢٦﴾ (پ 11. التوبة: 126)

حُجَّةُ الْإِسْلَامِ امام محمد بن محمد بن محمد غزالي رَحِمَهُمُ اللهُ عَلَيْهِ فرمائي: د دې آيت په تفسير کښې وئيله شوي دي چې د آزمائيلو نه مراد په بيمارو کښې مبتلا کول دي. (يو بل مقام کښې فرمائي): تبه مرگ وريادوي او عمل کولو کښې سستي تښتوي. (احياء العلوم، 358/4)

افسوس صد کروړ افسوس! اوس خو د ډيرو هسپتالونو په وارډونو کښې مريضانو ته د سکون ورکولو په غرض قِسمًا قِسم د گناهونو ډکې چينلې او د موسيقي نه ډک مناظر ښودلې کيږي چې دې سره د مريض خيال بدل وي او سکون ورته ملاو شي، دغه شان د بعضي خلقو دا نعره ده چې موسيقي د رُوح

غذا ده، نه، نه! دا د يو غير مسلم او بد طبيعت والا روح غذا خو کيدے شي خو د الله پاک او د هغه د رَسُول صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ د منونکو غذا هيڅ کله هم نه شي کيدے. که تاسو د روح غذا غواري نو راشي چې زه تاسو ته اونبايم چې د روح غذا کومه ده او دا به څنگه ملاويري الله پاک په سپاره 13 سُورَةُ الرَّعْدِ، آيت نمبر 28 کښي ارشاد فرمائي: ﴿الَا يَذُكَّرُ اللهُ تَطْمِئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ ﴿۱﴾ اَمْفَهُمْ اٰتْرَجَمَةً كُنُزِ الْاِيْمَانِ: واورئ صرف د الله په ياد کښي د زړونو سکون دے.

اوس يو مسلمان د پاره د سوچ کولو هيڅ گنجائش پاتي نه شو، ځکه چې د هر مسلمان د قرآن پاک په يو يو حرف باندې ايمان دے او څه چې قرآن کریم ارشاد او فرمائيل هغه حق، حق او بالکل حق دي. سندرې او سازونه اورديدل شيطاني کار دے، سعادت مند مسلمان دې ته نزدے هم نه ورځي.

”خپرونه راکړې“ د 11 خروفو په نسبت د تبي 11 روحاني علاجونه

﴿1﴾ اعلي حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهَا فرمائي: ”سوره مُجَادَلَه“ کوم چې د سپاره 28 اولني سورت دے، د مازديگر نه پس ئي درې ځله اولولئ او اوبه پرې دم کړئ او د تبي مريض باندې ئي اوڅښئ. (ملفوظات اعلي حضرت ص 325)

﴿2﴾ د تبي مريض د په کثرت سره ”بِسْمِ اللهِ الْكَبِيرِ“ واي. (بيبارعابد ص 25)

﴿3﴾ که د گرمۍ تبه وي نو ”يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ“ 47 ځله اوليکئ يا (د بل چا په مدد سره ئي اوليکئ) او د پلاستيک کوټنگ نه پس ئي په خرمن کښي بند کړئ او په غاړه کښي ئي واچوئ، اِنْ شَاءَ اللهُ تبه به لاره شي. (بيبارعابد ص 25)

﴿4﴾ ”يَا غَفُورُ“ په کاغذ باندې درې ځله اوليکئ (يا ئي په بل اوليکئ) او پلاستيک کوټنگ ئي کړئ او په خرمن يا ريگزين يا کپره کښي ئي اوگنډئ او په غاړه

ٿي ڪري يا ٿي په مٺ اوتري **إِنْ شَاءَ اللَّهُ الْكَرِيمِ** د هر قسمه تبي نه به خلاصه او مومي. (بيمارعابد، ص 25)

﴿5﴾ **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** 30 ځله په کاغذ اوليڪي او د اوبو په بوتل کنب ٿي واچوي، مريض ته په ورڇ کنب دري پيري هغه اوبه لري لري ورکوي **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** تبه به ٿي ختمه شي، د ضرورت مطابق پکني اوبه شاملوي. (د علاج موده: د شفا حاصليدو پوري) (بيمارعابد، ص 25)

﴿6﴾ **(لَا يَرَوْنَ فِيهَا شِسْأً وَلَا زَمْهَرِيرًا)** (پ 29، الدهر: 13) [مفهوم] ترجمه کنڙا ايمان: نه به په هغي کنبني نمر ويني او نه بخني.

دا آيت ڪريمه ووه ځله اولولي (اول آخر درود شريف) او دم ٿي ڪري **إِنْ شَاءَ اللَّهُ الْكَرِيمِ** د تبي په زياتي کنبني به بنڪاره ڪم محسوسي او مريض به سکون محسوسي.

﴿7﴾ امام جعفر صادق **رَحِمَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ** فرمائي: سورة الفاتحه خلويست ځله اولولي (اول آخر درود شريف) او اوبه پري دم ڪري او د تبي د مريض په مخ باندې ٿي څاڅي اوشيندي **إِنْ شَاءَ اللَّهُ الْكَرِيمِ** تبه به ختمه شي.

﴿8﴾ د الله پاڪ خور نبي **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** باندې تبه راغله نو جبريل امين **عَلَيْهِ السَّلَام** دا دعا اولوستله او پري دم ٿي ڪريو: **بِسْمِ اللَّهِ أَزْقِيكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤَدِّيكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْعَيْنٍ حَاسِدٍ اللَّهُ يَشْفِيكَ بِسْمِ اللَّهِ أَزْقِيكَ** (ترجمه: د الله پاڪ د نوم په ذريعه تاسو دم کوم د هر هغه خيز نه کوم چي تاسو ته تڪليف درکري د هر نفس د بدئي نه يا د هري حسد کونڪي سترکي نه. الله پاڪ د تاسو ته شفاء درکري زه تاسو د الله په نوم باندې دم کوم). (مسلم، ص 1202، حديث: 2186) په عربي کنبني دعا اولولي (اول آخريو يو ځل دُرود شريف) اولولي او مريض پري دم ڪري.

﴿9﴾ په تبه کنبې مبتلا کس د دا دعا اولوي: ”بِسْمِ اللَّهِ الْكَبِيرِ أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ كُلِّ عَرَقٍ نَعَّارٍ وَمِنْ شَرِّ النَّارِ“ ”ترجمه: د کبريائي والا الله پاک په نوم زه د هر جوش وهونکي رگ د بدئي نه او د اور د گرمي د شر نه، د عظمت والا رب پناه غواړم.
(ترمذی، 20/4، حدیث: 2082)

﴿10﴾ په حدیث پاک کنبې دي: کله چې په تاسو کنبې په چا باندې تبه راشي نو په هغه باندې د درې ورځو پورې د سحر په وخت کنبې د بخو اوبو څاڅکي اوشیندلې شي. (مستدرک للحاکم، 258/9، حدیث: 7626)

﴿11﴾ حدیث مبارک کنبې دي: تبه د جهنم د جوش نه ده، دا د اوبو په ذریعه پیڅه کړی. (بخاری، 396/2، حدیث: 3263)

د حضرت علامه مفتي احمد یار خان نعیمی رحمۃ اللہ علیہ د فرمان خلاصه ده: په اهل عرب باندې به اکثر ”صفراوي تبه“ راتله چې په هغې کنبې به غسل مفید وو. مونږ ته، کوم چې عجمي يعني غير عرب دي. د طبیب حاذق (يعني ماهر طبیب) د مشورے نه بغیر د غسل په ذریعه د تبي علاج نه دي کول پکار ځکه چې په مونږه اکثر هغه تبه راځي چې په هغې کنبې غسل نقصاني وي، دې سره د نمونيا خطر وي. حضرت علامه علي قاري رحمۃ اللہ علیہ فرمائي: يو کس د حدیث پاک ترجمه اولوستله او د غسل په ذریعه ئې علاج اوکړو نو هغه ته نمونيا اوشوه او په ډیره مشکله د مرگ نه بچ شو نو هغه د حدیث پاک مُنکر شو، حالانکه [داسې کول] د هغه خپل جهالت وو. (مرآة المناجیح، 2/430429)

خوږو او محترموا اسلامي ورونږو! د دې نه دا درس هم حاصل شو چې عوامو ته د ترجمے سره سره د قرآن تفسیر او د حدیثونو شرح هم لوستل پکار دي. (چې احادیث مبارکه اولولئ نو د يو عاشق رسول عالم دين يا مفتي اسلام نه په هغې باندې د ځان پوهه کولو نه بغیر علاج مه کوی.)

د هډوکو په ذريعه د علاج کولو مدني گلونه

خوږو او محترمو اسلامي وروڼو! هډوکي هم د الله پاک نعمت دے او په دې کښې الله پاک غذائيت هم اينودے دے. خوک چې کور کښې پخولو د پاره د هډوکي نه بغير غوښه اخلي هغوئي د خپل ځان سره سره د کور نور کسان هم د الله پاک د دې نعمت نه محرومه کوي. يقيناً الله پاک يو خيز هم بيکاره نه دے جوړ کړے. هډوکي د غذا سره سره د دوايي کار هم ورکوي. طبيبان بعضې مريضانو ته د هډوکو د يخنئ څښلو مشوره ورکوي. [کيدے شي چې] تاسو به هم ډير کرته د هډوکو يخنئ څښلې وي. البته د خالصې غوښې سوپ به مو کله هم نه وي څښلے! هډوکي ډير اهم دي، په طيبي طريقه باندې د هډوکو نه د حاصل شوي عرق انجکشن هم مريضانو ته لگولے کيږي. د غوا ښکر چې میده کړے شي او په خوراک کښې گډ کړے شي نو د څلورمې والا (يعني په چا باندې چې په هره څلورمه ورځ تبه راځي هغه) ته ورکولو سره ياذن الله (يعني د الله پاک په حکم) شفا حاصليږي. (حياة الحيوان الكبرى، 1/219)

نه هو آرام جس پيار کو سارے زمانے سے

اُٹھالے جائے تھوڑی خاک اُن کے آستانے سے

نه پښچے اُن کے قدموں تک نه کچھ حسن عمل ہی ہے

حسن کیا پوچھتے هو ہم گئے گزرے زمانے سے

(ذوقِ نعت، ص 214، 215)

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! ❀❀❀ صَلَّى اللهُ عَلَي مُحَمَّدٍ

نيڪ او لسونخ گزاره جوريدو د پاره

هر زيارت د ماڻهه د لمانځه نه پس ستاسو په ځانته کښې کيدونکي د دعوت اسلامي د سنتو ډکه هفته واره اجتماع کښې د رضائے الهي د پاره ښوونځيونو سره ټوله شپه تيروي * د سنتو د تربيت د پاره مَدَنِي قَافِلُو کښې عاشقان رسول سره هره مياشت د درې ورځو سفر او * هره ورځ د ”فکرِ مَدِينه“ په ذريعه د مَدَنِي انعاماتو رساله ډکوي او د هرې مَدَنِي مياشتې په يکم تاريخ ئې د خپل ځانته ډمه دار ته د جمع کولو معمول جوړ کړي.

زما مَدَنِي مقصد: ”ما ته د خپل ځان او د ټولې دُنيا د خلقو د اصلاح کوشش کول دي.“ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ. د خپلې اصلاح د پاره په ”مَدَنِي انعاماتو“ عمل او د ټولې دُنيا د خلقو د اصلاح د کوشش کولو د پار ”مَدَنِي قَافِلُو“ کښې سفر کول دي. اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ.

فيضانِ مدينه محله سوداگران زره سبزي منډي، بابُ المدينه (کراچي)

UAN: +92 21 111 25 26 92 | Ext: 7213

Web: www.maktabatulmadinah.com | E-mail: feedback@maktabatulmadinah.com